

Kære Justitsminister Nick Hækkerup

Dette er et åbent brev til dig som varetager positionen som Danmarks Justitsminister.

Du er som øverste ansvarlige for Justitsministeriet det menneske som den 1. april 2021 havde det overordnede ansvar for politiets aktion på Christiansborg Slotsplads.

Undertegnede blev den 1. april 2021 kl 15:30 på Christiansborg Slotsplads uberettiget anholdt på en yderst voldelig måde af to politibetjente fra Københavns Politi. De samme to politibetjente fortsatte deres voldelige overgreb ved varetægtsfængslingen på Politiets Station City på Halmtorvet, hvor de ender med at forlade undertegnede i sin fængselscelle med underbukserne nede om lårene. Jeg bliver 5 timer efter anholdelsen løsladt og får at vide at politiet ikke har rejst nogen sigtelse imod mig.

I dette åbne brev vil jeg informere dig om hændelsen og bede dig om at svare på hvad du som Justitsminister agter at foretage dig videre i denne sag, for at opretholde den danske befolknings respekt for det danske politikorps.

Indledende forklaring af min position

Jeg har været arrangør og leder af mange demonstrationer siden sommeren 2020, bl.a. en del demonstrationer foran Christiansborg og på Thorvaldsens Plads. Demonstrationerne har fortrinsvist handlet om at gøre opmærksom på regeringens håndtering af corona-krisen. Statsministeren har beviseligt løjet for folket og for Folketinget på pressemødet den 12. marts 2020, den dag hun indførte skrappe restriktioner i Danmark. Dagen efter fik hun på samme løgnagtige baggrund hastevedtaget en Epidemilov, som på flere punkter strider mod Grundloven ([LOV nr 169 af 05/06/1953](#)) samt strider mod Folketingets egen Forretningsorden ([Forretningsorden for Folketinget - Med ændringer vedtaget den 20. december 2018](#)). På trods af at en uvildig redegørelse af Professor Jørgen Grønnegaard Christensen ([Rapport om myndighedernes håndtering af covid-19-pandemiens første fase](#)) slår fast at Statsministeren løj for folket og for Folketinget, så er Statsministeren endnu ustraffet i denne sag, og der ville ikke være en verserende sag, hvis ikke folket selv havde rejst et borgerkrav om at hun skal for en rigsret, en sag som i øvrigt skal tages op den 18. april 2021 i Folketinget ([B 162 Forslag til folketingsbeslutning om Mette Frederiksen for Rigsretten nu](#)).

Jeg nævner disse forhold fordi det fortæller noget om vigtigheden af at nogle danske mænd og kvinder, der ikke som politikerne, er bundet af politiske og muligvis kommercielle aftaler, tager bladet fra munden og råber højt om lovløsheden i de politiske rækker og blandt statens ministerier, styrelser og øvrige myndigheder.

Siden januar 2021 har jeg været formand for det politiske parti [Forfatningspartiet](#). Dette parti er stiftet på baggrund af corona krisen, som har vist hvor skrøbelig vores såkaldte "repræsentative demokrati" er i Danmark. Rigtig mange danskere er vågnet op til virkeligheden i løbet af denne krise. En virkelighed som viser os hvor dårligt Grundloven beskytter folkets ukrænkelige rettigheder, såsom den § 71 Den personlige frihed, § 72 Boligens ukrænkelighed og § 73 Ejendomsrettens ukrænkelighed. Der er efterhånden mange danskere som har fået øjnene op for hvorledes det folket troede var magtens

tredeleling i §3, i virkeligheden juridisk set er at sammenligne med enevælde. Læses § 3 sammen med §§ 12 til 14, så fremkommer en juridisk realitet som bedst kan betegnes som en monarks enevælde, da magten i virkeligheden ligger hos Danmarks Dronning:

Grundlovens § 3:

Den lovgivende magt er hos kongen og folketinget i forening. Den udøvende magt er hos kongen. Den dømmende magt er hos domstolene.

Grundlovens § 12:

Kongen har med de i denne grundlov fastsatte indskrænkninger den højeste myndighed over alle rigets anliggender og udøver den gennem ministrene.

Grundlovens § 13:

Kongen er ansvarsfri; hans person er fredhellig. Ministrene er ansvarlige for regeringens førelse; deres ansvarlighed bestemmes nærmere ved lov.

Grundlovens § 14:

Kongen udnævner og afskediger statsministeren og de øvrige ministre. Han bestemmer deres antal og forretningernes fordeling imellem dem. Kongens underskrift under de lovgivningen og regeringen vedkommende beslutninger giver disse gyldighed, når den er ledsaget af en eller flere ministres underskrift. Enhver minister, som har underskrevet, er ansvarlig for beslutningen.

Dronningen har magten over alle de tre forgreninger i "magtens tredeleling". Den udøvende fordi det står der direkte i §3. Den lovgivende fordi hun ifølge §12 og §14 har den højeste myndighed og udøver denne gennem ministrene.

Det er derfor undertegnede sammen med andre nye politikere har stiftet Forfatningspartiet: Grundloven skal erstattes af en ny Forfatning der er lavet for folket og af folket, hvis danskernes friheder og rettigheder skal være beskyttet, sådan som de fleste danskere idag tror at de er beskyttet.

Der var blandt andet på denne baggrund, samt det faktum at Nanna Skov Høpfner for nyligt blev dømt til 2 års fængsel, i nyere Danmarkshistories største politiske justitsmord; at vi også var arrangør ved demonstrationen foran Christiansborg den 1. april 2021. Og som en morsom sidebemærkning i anledning af datoens tradition for naragtigheder, så havde jeg selv, Forfatningspartiet og mediet [Den Frie Presse](#), samme dag kort forinden foran Amalienborg i løbet af den samme demonstration, udlovet 10.000 kr til den mand eller kvinde der kunne fremvise videnskabelig dokumentation på at PCR-testen specifikt kan påvise virussen bag sygdommen COVID-19. Bare til din information, så indkom der intet påkrav på de 10.000 kr fra nogen mand eller kvinde på Amalienborg denne dag. Derfor vil jeg og Forfatningspartiet udlove de 10.000 kr til dig, dine embedsmænd, samt alle andre medarbejdere i Justitsministeriet, til den af jer der først sender udførlig videnskabelig dokumentation på at PCR-testen specifikt kan påvise virussen bag sygdommen COVID-19, den virus der af Sundhedsstyrelsen og Statens Seruminstitut betegnes under den videnskabelige benævnelse "SARS-COV-2". Det er dog et krav at dokumentationen sendes til et af [Forfatningspartiets hovedbestyrelsesmedlemmer](#) inden 72 timer efter Justitsministeriets modtagelse af dette brev.

Således oplyst om baggrunden for demonstrationen den pågældende dag, vil jeg gå til beskrivelse af selve hændelsen.

Beskrivelse af anholdelsen

Efter en vellykket demonstrationsdag havde jeg netop haft en samtale med en anden demonstrant undervejs tilbage til de andre demonstranter ved Rytterstatuen på Christiansborg Slotsplads, besluttede jeg mig for at melde af til politiets indsatsleder og takke for hjælp til rolig og effektiv afvikling af demonstrationen. Derfor henvendte jeg mig til den politipatroljebil som holdte lige udenfor markeringen af selve Slotspladsen. I bilen sad to yngre politibetjente, og jeg spurgte dem venligt om indsatsleder var tilstede. Jeg fik at vide at det var indsatsleder ikke men at jeg skulle fortælle dem hvorfor jeg henvendte mig til dem. Jeg sagde at vi nu var færdige med forskydningerne i dagens demonstration og ville blive på Slotspladsen indtil de ca. 45 demonstranter selv begyndte at sive væk og at jeg bare ville takke politiets indsatsleder for dagens støtte til at afholde en vellykket demonstration.

Dernæst bad den mørkhårede af betjentene om mit CPR nr. Da jeg jo vidste at jeg ifølge retsplejeloven ([LBK nr 1445 af 29/09/2020](#)) ikke er forpligtiget til at oplyse politiet om mit CPR nr, og da jeg jo også vidste at jeg selv havde henvendt mig til politiet for at tale med indsatslederen, så forklarede jeg til betjenten at jeg var demonstrationsleder for dagens demonstration og at de bare kunne bede indsatslederen om at kontakte mig, hvis han på falderebet havde brug for dette.

Dette var ikke tilfredsstillende for betjenten, så jeg fortalte ham at jeg hedder Flemming Blicher og at de bare kunne sige til Indsatsleder at han var velkommen til at ringe på mit mobilnummer hvis der var noget, eftersom jeg allerede tidligere havde talt med politiets indsatsleder.

Så fik jeg at vide at han ikke kunne bruge mit mobilnummer til noget, og da betjenten stadig virkede utilfreds ift min henvendelse så gik jeg væk fra patroljebilen med de to betjente siddende i den og gik tilbage mod Rytterstatuen. Jeg hørte bildøren gå op og kiggede mig tilbage og så den mørkhårede betjent fra patroljebilens passagersæde stige ud af bilen. Jeg fortsatte mod Rytterstatuen, men kiggede mig alligevel tilbage over skulderen et øjeblik senere og så at politibetjenten nu var i hurtigt løb direkte hen i mod mig.

Da jeg ikke havde lyst til at blive løbetacklet af en fuldvoksen politibetjent, så satte jeg selv i løb, men i stedet for at fortsætte mod Rytterstatuen løb jeg i en cirkel rundt mellem de to betjente, da den anden betjent nu også var i løb hen mod mig. Sådan cirklede vi rundt et par gange, indtil betjentene tilsidst havde indfanget mig, nu i mindre fart netop fordi vi havde cirklet lidt rundt. De begyndte begge at rive og slide i mig, hvilket hverken blev bifaldt af undertegnede eller de tilkommende demonstranter, hvoraf nogle stykker var kommet løbende til ovre fra Rytterstatuen.

Derefter satte jeg mig ned mens en del demonstranter stimlede sammen omkring betjentene og jeg selv. Betjentene tilkaldte forstærkning, og da der var kommet lidt ro over forsamlingen, rejste jeg mig op, for at tale med betjentene. Herefter begyndte de igen at rive og slide i mine arme og skuldre, men hensigt at føre mig bort. Jeg spurgte om hvad de ville mig og om jeg var anholdt. Dette fik jeg ikke svar på. De kunne ikke svare mig på om jeg var

anholdt. På videoen optaget af Martin MD Iversen på det efterfølgende link, kan man se hvorledes jeg kigger betjentene ind i begge deres ansigter på skift mens jeg spørger om jeg er anholdt gentagne gange. Men jeg får intet svar, og de forsøger at kigge væk hver gang:

Video optaget af Martin MD Iversen:

<https://www.facebook.com/100025572150775/videos/815001026028962>

Politibetjentene bliver herefter endnu mere voldelige og forsøger at skubbe mig væk fra pladsen, mens de fikserer mine arme og skuldre hver af dem på hver min side. Til sidst vælter vi som det ses i den følgende video optaget af Per Brændgaard:

Video optaget af Per Brændgaard:

https://perbraendgaard.dk/wp-content/uploads/2021/04/01042021-1.mp4?_ =1

På begge videoer ses det hvor voldsomt politiet behandler mig, på trods af at jeg ikke er anholdt, og på trods af at jeg ikke har fået at vide at jeg har gjort noget ulovligt.

Først da jeg bliver hårdhændet stillet op af den hvide VW minivan politipatroljebil fortæller den mørkhårede betjent mig at klokken er 15:30 og at jeg er frihedsberøvet. Jeg husker ikke om han gav mig nogle årsager til min anholdelse, bare at de brugte rigtig lang tid på at fikserer håndjernene som de havde lagt mig i, så hårdt, at jeg endnu i skrivende stund ikke har den fulde følelse tilbage i hverken højre eller venstre hånd. Det er værst i højre hånd, hvor næsten halvdelen af hånden er delvist følelsesløs omkring pege- og tommelfingre.

Som man også kan se på især den sidste video, den af Per Brændgaard, så gør jeg ingen modstand efter min anholdelse. Alligevel lægger betjentene mig i så hård en armlås, at mit hoved presses helt ned mod min knæ og tåspidser på vej over til deres oprindelige patroljebil, hvor jeg lidt efter køres bort.

Det er samme behandling jeg får cirka 10 minutter senere hvor vi er ankommet på Politiets Station City på Halmtorvet i København. Min arme pressen så højt op i luften bag mig at jeg nærmest slæber mit hoved foran mig langs jorden.

Inde i varetægtsarresten står to andre politibetjente og venter bag ved desken som jeg smaskes op på. Her presser de to anholdende betjente mine arme så højt op bag mig, at jeg må stå på tæerne for at afbøde deres hårde greb og smerten derved.

Endelig bliver jeg spurgt af den ene 'arrestbetjent' om jeg er sur eller vred. Jeg kigger op på ham og svarer "Nej". Hvorfor er du så blevet anholdt, spørger han. Jeg svarer at det må han spørge de to kolleger som er kommet med mig om. Derefter siger han at jeg jo må have gjort noget galt og vil vide hvad det er jeg har gjort galt? Jeg svarer igen at det må han spørge sine to anholdende kolleger om.

Han siger herefter nogenlunde venligt at vi jo så lige har noget registreringsarbejde og spørger til mit navn, hvilket han får. Herefter beder han om at jeg ifører mig mundbind, hvortil jeg svarer at jeg er undtaget i følge paragraf 5 stk 4 i [BEK nr 176 af 03/02/2021](#). Herefter kaster han kassen med mundbind på desken foran mig. Den mørkhårede betjent samler kassen op og fremtager et mundbind og sætter elastikkerne rundt om mine ører for at iføre

mig mundbindet mod min vilje. Da mine hænder er fri bruger jeg dem til at tage mundbindet af igen. Herefter råber den mørkhårede betjent til mit at "nu skal du satme slappe af" og både han og den anden betjent smider mig ned på gulvet og tager hver deres armlås på mig og leder mig endnu en gang hårdhændet rundt. Igen med mit hoved langt nede mod jorden foran mig, bliver jeg ført ind i Celle "D" hvor jeg først bliver smidt på madrassen, hvorefter de to betjente kaster sig ovenpå mig. Den hvidhårede betjent sætter sig med sin bagdel på mit hoved mens han låser begge mine arme. Den anden betjent sidder på mine hofter og forsøger at lægge mig i benlås. På dette tidspunkt har jeg 15-20 gange siden modtagelsen ved desken fortalt de to overfaldende betjente at jeg ikke gør modstand, dog uden at de overhovedet reagerer på det.

Den mørkhårede betjent forsøger herefter at flå tøjet af mig. Jeg siger igen højt og tydeligt at jeg ikke gør modstand, og at jeg gerne frivilligt tager tøjet af, hvis det er det de vil have mig til. Hertil svarer den mørkhårede betjent at "det er jo altid rart at vide" på en meget hånlig, nedsættende og ubehagelig måde. Der er tre andre betjente tilstede i Celle "D" mens han siger disse ord, idet de to 'arrestbetjente' begge er fulgt med og står lige inden for døren til cellen.

De to betjente får stadig hårdhændet flået al tøjet af mig. Flere rifter og en afrevet skjorteknap vidner om deres hårdhændede adfærd. Under hele seancen i arresten får jeg gentaget med høj og forholdsvis rolig stemmeføring, at jeg ikke gør modstand. Alligevel ender de to overfaldende betjente med at flå al tøjet af undtagen min undertrøje. Min underbukser får de flået ned omkring mine underlår. Sådan efterlader de mig i cellen, næsten nøgen og med min underbukser flået ned omkring lårene. På alle måder en yderst ydmygende behandling.

Under den hårdhændede behandling på madrassen i cellen, blander en af de to 'arrestbetjente' sig og spørger højt om jeg for nyligt har haft corona, hvilket jeg svarer nej til. Herefter spørger han hvornår jeg sidst har fået foretaget en coronatest. Jeg fortæller ham at jeg er undtaget ifølge §3 stk 1 i [BEK nr 296 af 26/02/2021](#). Den lyshårede betjent som på dette tidspunkt har sin bagdel placeret direkte oven på mit ansigt, udbryder i et hånligt toneleje, at jeg rigtignok er godt inde i lovstoffet, hvilket jeg ikke svarer på.

De to 'arrestbetjente' er de sidste der forlader cellen og låser døren efter sig. De vender tilbage 10-15 minutter senere og på rimelig venlig vis overrækker den ene af dem en seddel til mig, en seddel som opremser nogle af den arresteredes rettigheder. Jeg siger tak til betjenten der rækker den til mig.

Omkring 1 time efter min frihedsberøvelse og indsættelse i celle "D" ankommer en anden arrestant som bliver indsat i nabocellen. Jeg kan høre det meste af samtalen, men forsøger at abstrahere fra samtalen idet jeg selv sidder og mediterer. Alligevel er det tydeligt at høre at han er anholdt for en form for narkokriminalitet og at han dage forinden var blevet løsladt fra Skt Hans hospital. Efter at betjentene har afklædt manden i nabocellen låser de ham inde. Jeg hører forinden at de taler om hvorvidt han har PTSD. Han forklarer at han ikke ved hvad PTSD er. Efter betjentene har forladt fængselsgangen kan jeg høre at nabocellens beboer er både frustreret og stresset, og noget bliver banket ind i væggen. Da jeg er bange for at han står og banker sit hoved ind i væggen og udøver skade på sig selv, råber jeg ind til ham, mens jeg banker på min egen dør. Jeg råber "Er du OK derinde?" gentagne gange. Da han ikke svarer lader jeg ham være i fred og beslutter mig for at vende tilbage til min

meditation. Jeg er også opmærksom på at jeg ikke har lyst til at vække de to 'arrestbetjentes' opmærksomhed, da jeg ikke er interesseret i at snakke corona-test med dem. Selvom jeg har fundet et fint leje på mit humør efter et hårdt overgreb, finder jeg det ikke værd at løbe risikoen for at et par politibetjente stormer ind i cellen og tvinger vatpinde ned i næse eller svælg med magt. Jeg ved fra en tidligere hårdhændet arrestation et par måneder tidligere, at politiet er klar til at bruge magt til at anvende vatpinde til DNA bestemmelse på mig, selvom jeg kun var arresteret for et par opslag på Facebook, som politiets anklager kun vil idømme mig bødestraf for. Derfor ikke værd at komme i fornyet indfight med de voldsparate repræsentanter for den danske demokrati.

Omkring 15 minutter senere kommer to betjente tilbage og foretager en afhøring af den indsatte i nabocellen, som jeg tydeligt kan høre. Jeg forsøger igen at abstrahere fra afhøringen som ikke vedkommer mig, men undrer mig over hvor skødesløst politiet foretager denne afhøring og at arrestanten i nabocellen tydeligvis ikke får overholdt sine rettigheder ifm afhøringen.

Ca. 1½ time inde i min frihedsberøvelse bestemmer jeg mig for at anvende mig af den rettighed til at foretage et opkald, som er opremset på sedlen. Jeg får at vide gennem en højtaler, at jeg ikke selv kan foretage opkaldet, men at de nok skal ringe for mig. Jeg fortæller stemmen i højtaleren, at jeg jo kan læse mig frem til at jeg er berettiget til selv at foretage dette opkald. Han siger at sådan foregår det ikke her og lægger på igen.

Efter ca. 2-3 timer trænger jeg så meget til at lade vandet, at jeg tilkalder vagterne. De er forholdsvist venlige og respektfulde og jeg genkender dem som de to der modtog mig da jeg først ankom. Da jeg når tilbage til cellen spørger jeg dem om hvorfor jeg ikke må foretage et opkald, og med hvilken begrundelse. De vil først ikke svare, men da jeg presser dem, siger den ene af dem til sidst, at det er noget vagthavende bestemmer, og at han ikke kender grunden. Jeg takker ham for hans oplysninger. Jeg går tilbage ind i cellen og genkender straks at det definitivt er min celle, da den store røde blodplet stadig ligger midt på gulvet i cellens meget beskidte gulv. Jeg overvejer om det faktisk er mit blod, men efter en kort inspektion af mine to rifter fra interaktionen med de anholdende betjente, bestemmer jeg mig for at mine rifter ikke kan have blødt så meget, så blodet må have været der inden jeg først blev smidt ind i cellen. Det korresponderer også godt med at cellens guld i øvrigt ikke ser ud til at være gjort rent i dagevis, måske endda ugevis. Jeg tænker på corona, og på om betjentene virkelig er bange for corona, eller de bare spiller et spil, når de ifører sig masker. Samtidigt beslutter jeg mig for at spørge dem, når de engang løslader mig.

Så kommer jeg i tanke om at min kæreste reagerer kraftigt de to tidligere gange jeg er blevet uretmæssigt anholdt. Da jeg ikke kan gøre noget ved det her i cellen, så beslutter jeg mig for at lave min Wim Hof meditationer, hvilket jeg går i gang med efter at have siddet og penduleret lidt med min skjorteknap som jeg tidligere fandt på gulvet i cellen.

Jeg sblutter at sidde og synge lidt sange jeg har lært af Lars Muhl inden jeg går i gang med at meditere. Efter Wim Hof meditationerne er humøret virkelig højt og jeg ærgrer mig over at jeg ikke har papir og pen til rådighed, til at nedskrive alle de ideer der popper op i mit hoved.

Efter næsten 5 timer bliver jeg hentet ud af cellen af to nye 'arrestbetjente'. Jeg spørger dem hvorfor de løslader mig uden at afhøre mig. Jeg bliver fortalt at der ikke er nogen sigtelse imod mig. Jeg bliver bare løsladt uden videre.

Der må have været vagtskifte, og det er desværre ikke til min fordel. For de nye vagter hundser rundt med mig, og den største af dem fortæller mig endda at jeg skal "tage mine gulerødder og mit pis og forsvinde herfra". Jeg kigger vredt op på ham og spørger ham om at gentage hvad han sagde. Det gør han men uden at bande, hvilket jeg er ret tilfreds med. Jeg fortsætter med at tage mit tøj på, mens jeg udbeder mig en forklaring på hvorfor jeg ikke måtte foretage det opkald som jeg har krav på. Han fortæller mig smilende bag sin coronamaske, at jeg da aldrig bedte om at få foretaget mit opkald. Nu bliver jeg rigtig irriteret på ham og udbryder meget højt mens jeg kigger ham i øjnene "Hold kæft hvor er i dumme!". Han beder mig om at gentage mens han stirrer tilbage. Jeg gentager "hold kæft hvor er i dumme" denne gang lidt højere end før, mens jeg stirrer tilbage. Han siger så smilende igen "sig det en gang til, og du ryger lige ind i cellen igen".

Jeg tænker at hvis der ikke sad en kæreste derhjemme og ventede på mig, så var jeg røget ind igen. I stedet fortæller jeg ham, men henvisning til hans mundbind, at hvis de er så bange for corona, så burde de gøre lidt rent i cellerne, og påpeger at der er blod og snavs i celle "D". Han siger jeg skal holde kæft og forsvinde hurtigst muligt. Jeg beder om at få den skjorteknap udleveret som jeg har glemt i cellen. Han siger at jeg kan henvende mig til DUP'en. Mentalt vinker jeg farvel til skjorteknappen og tænker at der findes større problemer i verden lige nu. Jeg tager mine sidste ting og bliver ført ud i den relative frihed på Halmtorvet, hvor 10-15 skønne mennesker syngende og under høj musik venter på at tage imod mig. Det varmer at kramme dem alle for en. Jovan laver en Facebook live video, og vi afslutter den med at synge "We are the 99%" og jeg mærker glæden bruse op inden i mig over hvad frihed betyder, frihed til at synge og skribe at menneskerne i denne verden er ved at gå fuldstændigt amok i en pandemi, som i virkeligheden mere er en 'plandemi'.

Dagen efter tager jeg en tur på hospitalet hvor røntgen billederne viser at jeg ikke har brækket nogle ribben, og lægen fortæller mig at følelsen i venstre hånd vil vende tilbage efter noget tid. Min ven og næstformand i Forfatningspartiet, politibetjent med 14 års tjeneste i selvsamme politikorps som de to overfaldende betjente, Jovan Tasevski, tager billeder af de mange steder på kroppen hvor jeg har læsioner, mens jeg ligger på briksen inde på en stue. På vej ud af hospitalet undrer jeg mig over at lægen ikke har skrevet noget i min journal om følelseløsheden i min hånd. Jeg skipper at gå ind igen, da jeg skal videre til et interview med mediet DK Dox, og glæder mig til at gense Morten Sangpo, journalisten. Han offentliggør dagen efter et interview med mig, som udmærket beskriver forløbet rimeligt kort. Se interviewet her:

DK Dox interview offentliggjort d. 3. april 2021: <https://dkdox.tv/videos/DK21045>

Nætterne efter har jeg svært ved at sove, da smerterne fra mit bøjedede ribben vender tilbage gentagne gange. Følelsen i hænderne er endnu ikke blevet bedre siden overgrebet.

Søndag d. 4. april ringer jeg til Station City for at få oplyst mit journalnummer:

Politiets journalnummer: 0100-20210-00197-21

Det kan udledes af journalnummeret at politiet selv kalder min sag for en "Administrativ anholdelse". Det er svært at tage politiets benævnelser og procedurer alvorligt efter episoden d. 1. april.

Jeg beder hermed Justitsministeren om at redegøre skriftligt for mig hvad Justitsministeren agter at foretage sig videre i denne sag, for at opretholde min egen og i øvrigt den danske befolknings respekt for det danske politikorps.

Jeg beder om at få svar på dette brev indenfor 7 dage.

Sker dette ikke vil jeg kraftigt overveje at gå videre med en idé som en meddemonstrant nævnte for mig tidligere idag: En ny demonstration foran Justitsministeriet for at skabe opmærksomhed på de danske myndigheders politiske justitsmord af Nanna Skov Høpfner, og andre der afsoner fængsel efter at have deltaget i corona-kritiske demonstrationer. Samt selvfølgelig min egen sag om uberettiget anholdelse og voldelig og ydmygende behandling af en mand, som end ikke bliver tiltalt for at have overtrådt en eneste lov.

På forhånd tak for et tidligt svar indenfor 7 dage!

Med venlig og fredelig hilsen
Flemming Blicher